

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419202268
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4419202268.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, D. C., právne zastúpený: Mgr., Mag. Monika Korbášová, advokátka so sídlom Nám. 1. mája 9, Bratislava - Staré mesto, IČO: 41 909 895, proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G. XXXX/X, H. I., právne zastúpený: JUDr. Jozef Pirohár, advokát so sídlom Podzámska 29, Nové Zámky, IČO: 42 199 671, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 5C/26/2019-531 zo dňa 10. apríla 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r – d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom I. výrokom určil, že darovacia zmluva zo dňa 26.03.2019 v znení dodatku č. 1 zo dňa 01.04.2019, uzavretá medzi darcom F. F., J. F., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, t.č. bytom C. - H. B. (v čase uzavretia zmluvy bytom K. XXXX/X, C.), štátny občan SR, a žalovaným E. F., J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. I., B. G. XXXX/X, r.č.: XXXXXX/XXXX, štátny občan SR ako obdarovaným, a ktorými darca previedol na obdarovaného nehnuteľnosti v podiele 1/1, ktoré sú v súčasnosti zapísané Okresným úradom Nové Zámky, odbor katastrálny, na liste vlastníctva 6671, katastrálne územie: H. I., obec: H. I., kraj: Nitriansky ako:

- rodinný dom so súpisným číslom XXXX, postavený na parcele reg. „C“ číslo 6767/14,
- záhradkárska chata so súpisným číslom XXXX, postavená na parcele reg. „C“ číslo 8896/195,
- parcela reg. „C“ číslo 6767/14 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 41 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/89 - záhrada o výmere 285 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/195 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 15 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/239 - ostatná plocha o výmere 143 m²,

a ktorými darca previedol na obdarovaného spoluvlastnícky podiel 1/148 z celku k nehnuteľnostiam zapísaným Okresným úradom Nové Zámky, odbor katastrálny, na liste vlastníctva 9658, katastrálne územie: H. I., obec: H. I., kraj: Nitriansky, ako:

- parcela reg. „C“ číslo 8896/218 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 477 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/219 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 467 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/220 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 499 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/221 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 649 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/222 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 303 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/223 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 571 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/224 zastavané plochy a nádvorcia o výmere 297 m²,

- parcela reg. „C“ číslo 8896/225 zastavané plochy a nádvoria o výmere 456 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/226 zastavané plochy a nádvoria o výmere 191 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/227 zastavané plochy a nádvoria o výmere 65 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/230 zastavané plochy a nádvoria o výmere 531 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/233 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1707 m²,
- parcela reg. „C“ číslo 8896/234 zastavané plochy a nádvoria o výmere 586 m²,

a pri ktorých bol vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného ako obdarovaného do katastra nehnuteľností povolený rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor, pod číslom vkladu: V 1744/2019, sú voči žalobcovi právne neúčinné a II. výrokom žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil s poukazom na ust. § 42a ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a), § 42b ods. 1 až ods. 4, § 116 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ako aj zisteným skutkovým stavom, z ktorého vyplynulo, že podaná žaloba je dôvodná a preto jej súd vyhovel.

1.1. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na obsah žaloby, ktorá bola súdu prvej inštancie doručená dňa 17.04.2019 a ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia neúčinnosti darovacej zmluvy zo dňa 26.03.2019 v znení dodatku č. 1 zo dňa 01.04.2019, uzavretú medzi darcom F. F., J. F., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, t.č. bytom C. - H. B. (v čase uzavretia zmluvy bytom K. XXXX/X, C.), štátny občan SR, a žalovaným E. F., J. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. I., B. G. XXXX/X, r.č.: XXXXXX/XXXX, štátny občan SR ako obdarovaným. Darca je otec a obdarovaný syn. Po vykonanom dokazovaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že otec žalovaného, F. F., bol rozsudkom pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.1.2019, vykonateľným dňa 6.2.2019, sp.zn. 14C/62/2016 zaviazaný na úhradu sumy 37 934,34 eura s prísl. a to žalobcovi. Keďže dlžník F. F. túto sumu, na úhradu ktorej bol uvedeným rozsudkom pre zmeškanie zaviazaný v prospech žalobcu v stanovenej lehote neuhradil, žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie na majetok F. F. a exekúcia sa vedie u súdnej exekútorky Mgr. Jany Virličovej s tým, že poverenie na jej vedenie bolo súdnej exekútorky doručené dňa 19.03.2019, a to Okresným súdom Bratislava III a u súdnej exekútorky je vedená pod sp.zn. 368 EX 84/19. Z darovacej zmluvy a dodatku k nej, ktoré si súd prvej inštancie zabezpečil z príslušného katastrálneho úradu zistil, že otec žalovaného a súčasne dlžník žalobcu F. F., darovacou zmluvou zo dňa 26.03.2019 v znení jej písomného dodatku č.1. zo dňa 01.04.2019 potom, ako bola žalobcovi voči nemu exekučným titulom priznaná pohľadávka 37 934,34 eura s prísl., previedol na žalovaného - svojho syna, nehnuteľný majetok uvedený vo výroku tohto rozsudku. Súd prvej inštancie na doplnenie uviedol, že podľa aktuálnej rozhodovacej praxe, pre účely odporovania právneho úkonu stačí, ak veriteľ, ktorý chce právneho úkonu odporovať, disponuje splatnou pohľadávkou. Pre úspešné odporovanie právneho úkonu na súde nie je potrebný súdom vydaný exekučný titul, t. j. nie je potrebné, aby v čase konania o odporovacej žalobe veriteľ mal túto pohľadávku priznanú právoplatným súdnym rozhodnutím.

1.2. Ďalej súd prvej inštancie zo správy súdneho exekútora mal preukázané, že čo sa týka ostatného majetku dlžníka, tak z neho k uspokojeniu pohľadávky žalobcu, ktorá sa neustále navyšuje aj z dôvodu jej úročenia nedošlo. Majetok, z ktorého by bolo možné pohľadávku uspokojiť, dlžník previedol na seba blízku osobu - žalovaného. Súd prvej inštancie preto žalobcovu odporovaciu žalobu posudzoval najmä podľa ustanovení § 42a ods. 3 OZ, kedy odporovaný právny úkon bol medzi blízkymi osobami a úmysel ukrátiť veriteľa sa v takomto prípade predpokladá zo zákona. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca v konaní dostatočne preukázal, že v čase prevodu nehnuteľností z dlžníka F. F. na žalovaného a to darovacou zmluvou v znení jej dodatku, disponoval voči dlžníkovi F. F. súdom priznanou splatnou pohľadávkou, t. j. vymáhateľnou pohľadávkou, ktorá je v súčasnosti predmetom exekúcie. Žalovaný ako pasívne legitimovaná osoba podľa § 42b bol preto povinný preukázať, že vynaložil náležitú starostlivosť, aby dostatočne preveril, že úmyslom darcu nebolo ukrátiť veriteľa. V priebehu konania však žalovaný sám na pojednávaní dňa 07.11.2019 uviedol, že si finančnú situáciu otca neoveroval a súčasne potvrdil, že nepoznal hodnotu ostatného otcovho nehnuteľného majetku, čo vyplýva aj z jeho písomného podania zo dňa 07.06.2019 (č.l.62 spisu). Žalovaný tvrdil, že dlžník disponoval aj iným majetkom a to nehnuteľným majetkom, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku dlžníka a to nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. L. M., zapísané na LV č.: XXXX, XXXX, XXXXX. Žalobca však súdu predložil dôkazy preukazujúce, že z príjmu dlžníka F. F. a z jeho ostatného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v L. M., nie je možné pohľadávku žalobcu uspokojiť a to s poukazom na vyjadrenia realitnej kancelárie E. J. (založené na č. l. 432 až 438 spisu) zohľadňujúce konkrétne pozemky, ich spoluvlastnícke podiely, prístupy k týmto pozemkom atď., ktoré vyjadrenia žalovaný síce spochybnil, ale obdobný dôkaz potvrdzujúci jeho tvrdenia o hodnote týchto konkrétnych nehnuteľností, s poukazom na

ich konkrétne vlastnosti, súdu nepredložil. Naopak, aj z dôkazov - inzerátov predložených žalovaným (založené na č. I. 451 až 461 spisu), ktoré sa týkali cien pozemkov spolu s chatou - domom vyplýva, že takýto pozemok spolu so stavbou, sa ponúka v danej lokalite na predaj v priemere za cca 37 eur za m². Aj pri takejto cene bola hodnota ostatných pozemkov vo vlastníctve dlžníka, ktoré neboli prevedené na žalovaného a ktoré sú stále vo vlastníctve dlžníka a boli v jeho vlastníctve aj v čase vykonania odporovaného úkonu, berúc do úvahy vlastnícke podiely dlžníka, pri nehnuteľnostiach v kat. území L. M. zapísané na LV č. XXXX v sume 20 017 eur (541m² x 37eur) , pri nehnuteľnostiach v kat. území L. M. zapísané na LV č. XXXXX v sume 330 eur (259m² x 37,-eur : 29). T. j. aj pri takto priemerom zistenej cene pozemkov by bola hodnota dlžníkových nehnuteľností, resp. jeho spoluvlastníckeho podielu, spolu vo výške cca 20 350 eur. K tomu dlžník vlastní ešte pozemok v kat. území L. M. zapísaný na LV č. XXXX, na ktorom je chata. Tam súd prvej inštancie tiež vychádzal z priemeru cien chat inzerovaných inzerátmi predloženými žalovaným , kde sa inzerujú chaty v cene od 21 000 eur do 159 000 eur, 69 600 eur, 37 000 eur, t. j. po spriemerovaní všetkých týchto cien, je priemerná cena 71 650 eur a aj z tejto sumy má nárok len na hodnotu spoluvlastníckeho podielu, t. j. na 29-tinu, t. j. cca 2 500 eur. Z uvedeného vyplynulo, že aj keby súd prvej inštancie vychádzal z cien predložených právnym zástupcom žalovaného, na ohodnotenie ostatných nehnuteľností dlžníka, tak aj tak by ich hodnota bola cca 23 000 eur, pričom v čase začatia výkonu rozhodnutia, exekúcie na vymoženie pohľadávky žalobcu, bola pohľadávka len na istine skoro 38 000 eur, k tomu prináleží ešte príslušenstvo a trovy a preto majetok, ktorý dlžníkovi zostal po uzavretí v tomto konaní odporovanej darovacej zmluvy, nepostačoval na uspokojenie celej pohľadávky žalobcu. Pre úspešné odporovanie právnemu úkonu stačí aj to, že len časť pohľadávky veriteľa je ukrátená.

1.3. V závere súd prvej inštancie skonštatoval, že darovacou zmluvou a jej dodatkom, došlo k ukráteniu pohľadávky žalobcu, pričom v tomto prípade, kedy bol odporovaný právny úkon medzi blízkymi osobami (otcom a synom) sa úmysel ukrátiť veriteľa predpokladá. Súd zdôraznil, že zákon konštruuje vyvrátiteľnú domnienku, že úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa blízke osoby poznali. Bolo preto na žalovanom ako blízkej osobe darcu, ak sa chcel účinne brániť podanej odporovacej žalobe, aby v konaní preukázal, že o úmysle dlžníka (darcu) v čase uskutočnenia ukracujúceho právneho úkonu nemohol vedieť a to ani pri vynaložení náležitej starostlivosti. K účinnému vyvráteniu tejto zákonnej domnienky bolo preto potrebné jednak tvrdenie žalovaného, že úmysel darcu ukrátiť svojho veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohol poznať, ale najmä preukázanie (t. j. splnenie dôkaznej povinnosti) konkrétnych úkonov vynaloženia náležitej starostlivosti. Ako bolo uvedené, v priebehu konania žalovaný jednak na pojednávaní dňa 07.11.2019 sám uviedol, že si finančnú situáciu otca neoveroval, pretože on nemal nikdy žiadne exekúcie a tiež potvrdil, že nepoznal hodnotu ostatného otcovho nehnuteľného majetku, čo vyplýva aj z jeho písomného podania zo dňa 07.06.2019 (č. I. 62 spisu). Rovnako ani výsluchom svedka (brata žalovaného) nebolo preukázané nič, čo by preukázalo opak. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %, pričom o konkrétnej výške trov bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov nesprávneho posúdenia skutkového stavu veci a chybného právneho posúdenia prípadu a odvolaciemu súdu navrhol, aby zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vykonal nové súdne konanie. V odvolaní uviedol, že Okresný súd Bratislava III. B. B. N. nevyhovel a žiadosť na základ ktorej žiadala akýmkoľvek spôsobom nakladať s nehnuteľnosťou zapísanou na LV č. XXXX, pozemok reg. „C“ s parc. č. 209 a parc. č. 213/2 zamietol. Súdný spor medzi F. F. a žalobcom A. B. je na Najvyššom súde Slovenskej republiky v Bratislave. To znamená, že nie je vo veci vyneseny rozsudok NS SR. Záverom uviedol, že nemá dôvod zbavovať sa svojho majetku.

1.1. Právny zástupca žalovaného v zákonnej lehote doplnil odvolanie žalovaného podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 04.06.2025, v ktorom uviedol, že rozsudok súdu napáda v celom rozsahu, vrátane rozhodnutia o trovách konania a to z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f), h), a e) CSP. Uviedol, že v predmetnej veci sa súd oprel o zákonnú domnienku, že žalovaný ako osoba blízka vedel o úmysle darcu ukrátiť veriteľa. Túto domnienku však žalovaný vyvrátil hodnovernými dôkazmi a to svedeckou výpoveďou brata O. F., z ktorej vyplýva, že otec žalovaného pred rodinou zatajoval svoju skutočnú finančnú situáciu. Otec navonok pôsobil ako podnikateľ bez známok exekučnej tiesne. Žalovaný sa stal obeťou podvodu (strata 6 410 eur) a prevod nehnuteľnosti mu mal pomôcť prekonať túto osobnú krízu – tieto skutočnosti boli doložené aj listine. Keďže nemal ani peniaze ani auto, otec mu pomohol, nakoľko aj on predtým pomáhal otcovi. Tieto dôkazy považuje žalovaný za dostatočné na vyvrátenie domnienky podľa § 42a ods. 3 OZ. Súd ich však nezohľadnil a v ich skutočnom kontexte,

resp. ich význam bagatelizoval. Ďalej namietal, že súd nevykonával výsluch navrhnutého svedka – darcu F. F., hoci išlo o kľúčového aktéra odporovaného právneho úkonu a to z dôvodu, že ho najprv pripustil ako zástupcu žalovaného (a tým jeho pozíciu ako svedka zmaril), aj keď je zrejmé, že poučeniam súdu vôbec nerozumel a v tom čase žalovaný nemal právneho zástupcu. Neúčast' otca nemožno pripísať na ľarchu žalovaného, pretože žalovaný požadoval jeho výsluch už v predchádzajúcich podaniach, súd mal zákonnú povinnosť zabezpečiť dôkaz, ak je pre rozhodnutie podstatný a nevykonanie výsluchu porušuje právo žalovaného na spravodlivý proces.

1.2. V závere namietal, že súd akceptoval tvrdenia žalobcu o tom, že ostatný majetok F. F. je „nedostatočný“, bez toho, aby žalobca preukázal reálnu nemožnosť uspokojenia pohľadávky. Súd vychádzal len z odhadovaných cien realitných kancelárií, ktorých výpovedná hodnota nemôže byť dôveryhodnejšia ako inzeráty predložené žalovaným. exekútor nezrealizoval dražbu ani iný krok na predaj ostatných nehnuteľností a teda nie je preukázané, že veriteľ reálne vyčerpal všetky možnosti uspokojenia pohľadávky. Podľa judikatúry je nevyhnutné preukázať, že zmenšenie majetku znemožnilo či výrazne sťažilo uspokojenie a v tomto prípade ostal veriteľ pasívny. Napokon namietal, že súd sa nezaoberal dostatočne motiváciou darcu – otca žalovaného, ktorý konal z dôvodu pomoci synovi v osobnej tiesni a ide teda o rodinné dôvody, ktoré boli podložené dôkazmi. Na základe uvedeného žiadal odvolací súd, aby zrušil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 5C/26/2019 zo dňa 10. apríla 2025 v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie alebo alternatívne zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu v celom rozsahu zamietal a žalobcovi nepriznával nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného uviedol, že považuje prvú odvolaciu námietku, podľa ktorej mal súd prvej inštancie nesprávne právne posúdiť úmysel a vedomosť blízkej osoby, za celkom zjavne nedôvodnú. Táto námietka podľa žalobcu nesmeruje proti správnosti právneho posúdenia, ale žalovaný ňou fakticky napáda vyhodnotenie tvrdení a dôkazov, tzn. skutkové zistenia súdu prvej inštancie. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 07.02.2025 vyplýva jeho vedomosť o tom, že je nositeľom dôkazného bremena na vyvrátenie zákonnej domnienky, podľa ktorej sa prezumuje, že žalovaný poznal úmysel svojho otca odporovaným právnym úkonom ukrátiť uspokojenie žalobcovej pohľadávky. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný toto dôkazné bremeno neunesol, pričom vychádzal z tvrdení žalovaného, ktorý na pojednávaní dňa 07.11.2019 na otázku súdu, či v čase, keď ho otec obdaroval, robil nejaké konkrétne kroky, aby zistil, či otec nemá dlžoby, uviedol, že nie a ani ho to nenapadlo, pretože otec nemal nikdy žiadne dlžoby ani exekúcie. Tieto tvrdenia žalovaného na pojednávaní dňa 25.03.2025 potvrdil aj jeho brat, O. F., ktorý uviedol, že žalovaný finančnú situáciu otca v čase darovania nepreveroval a ak by aj áno, informoval by ho o tom.

3.1. V súvislosti s odvolacou námietkou o nevykonaní dôkazu výsluchom svedka F. F. uviedol, že z napadnutého rozsudku vôbec nevyplýva, že by súd prvej inštancie výsluch nevykonával z toho dôvodu, ktorý uvádza žalovaný, t. j. že by ho predtým pripustil ako zástupcu žalovaného, čím mal súd prvej inštancie podľa neho údajne zmariť jeho výsluch. Táto námietka žalovaného je celkom neopodstatnená z viacerých dôvodov. Súd v prvom rade nerozhoduje o pripustení zastúpenia sporovej strany, ale len o tom, že zastúpenie zo zákonných dôvodov nepripúšťa. Zo zápisnice z pojednávania dňa 07.11.2019 je zrejmé, že žalovaný bol súdom riadne poučený o tom, že v prípade, ak ho bude v konaní zastupovať jeho otec F. F., nebude v konaní vypočutý ako svedok. Žalovaného navyše na pojednávaní poučil aj o tom, že môže na tento čas plnomocenstvo otca odvolať, aby nezmaril jeho výsluch, čo žalovaný aj urobil a F. F. opustil pojednávaciu miestnosť. Skutočnosť, že žalovaného na ďalšom pojednávaní dňa 17.10.2024 opäť zastupoval F. F., nebola pre nevykonanie jeho výsluchu podstatná, keď súd prvej inštancie rozhodol o tom, že zastúpenie žalovaného dotýčným nepripúšťa. Na pojednávaní dňa 11.02.2025 navyše súd prvej inštancie uviedol, že na ďalšom pojednávaní vykoná výsluch žalovaným navrhnutých svedkov, vrátane menovite F. F.. Podľa zápisnice a nahrávky z pojednávania mal účasť uvedeného svedka na pojednávaní zabezpečiť žalovaný. Žalovaný uvedené nenamietal, ani nepožiadaval súd, aby svedka F. F. predvolal, napriek tomu jeho účasť na pojednávaní dňa 25.03.2025 nezabezpečil, čo bolo dôvodom na nevykonanie jeho výsluchu tak, ako to celkom zreteľne vyplýva aj z napadnutého rozsudku (bod 6 odôvodnenia). Súd prvej inštancie tak celkom zrejme nezmaril výsluch tohto svedka, ako nedôvodne tvrdí žalovaný.

3.2. V závere k námietkam o tom, že v konaní nebolo preukázané kvalifikované ukrátenie veriteľa, nakoľko potvrdenia realitných kancelárií predložené žalobcom, nemôžu byť dôveryhodnejšie ako ním predložené inzeráty o predaji nehnuteľností v danej lokalite uviedol, že v civilnom procese platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej žiadny dôkaz nemá vopred zákonom predpísanú silu. Súd prvej inštancie navyše dospel k záveru, že zostávajúci majetok dlžníka F. F. po odporovanom darovaní

nehnutelností žalovanému, nepostačuje na uspokojenie judikovanej pohľadávky žalobcu, a k tomuto záveru dospel aj na základe inzerátov predložených žalovaným. Žalovaný pritom konkrétne závery, resp. výpočty, súdu prvej inštancie pri hodnotení predmetných dôkazov nenamietal, preto nie je vôbec zrejmé, z akého dôvodu má byť zistenie, že zostávajúci majetok dlžníka nepostačuje na uspokojenie pohľadávky žalobcu, nesprávne. Uviedol, že žalovanému bol úmysel ukrátiť žalobcu známy v zmysle zákonnej domnienky, keď súd prvej inštancie uvedené ustálil na základe nesporných tvrdení žalovaného, že žiadne kroky zodpovedajúce náležitej starostlivosti pred uzavretím darovacej zmluvy s otcom nevykonával. Na základe uvedeného považuje žalobca odvolanie žalovaného za celkom nedôvodné a žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku, pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody

7. Keďže odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol.

8. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou doručanou súdu prvej inštancie dňa 23.04.2019, domáhal určenia neúčinnosti právneho úkonu a to darovacej zmluvy zo dňa 26.03.2019, v znení dodatku zo dňa 01.04.2019, uzavretej medzi darcom F. F. a žalovaným ako obdarovaným, ktorej predmetom bol prevod nehnuteľností a to rodinného domu, súp. č. XXXX, postavený na parcele č. 6767/14, záhradkárska chata so súp. č. XXXX, postavený na parc. č. 8896/195, pozemky reg. „C“, parc. č. 6767/14, 8896/89, 8896/195, 8896/239, v podiele 1/1, zapísané na LV č. XXXX, kat. úz. H. I., obec: Nové Zámky a pozemky reg. „C“, parc. č. 8896/218, 8896/219, 8896/220, 8896/221, 8896/222, 8896/223, 8896/224, 8896/225, 8896/226, 8896/227, 8896/230, 8896/233, 8896/234 v podiele 1/148, zapísané na LV č. XXXX, kat. úz. H. I., obec: Nové Zámky. Podanú žalobu odôvodnil tým, že otec žalovaného F. F., ktorý predmetné nehnuteľnosti žalovanému daroval, bol rozsudkom pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.01.2019, sp. zn. 14C/62/2016 zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 37 934,34 eura s prísl. a nahradiť mu trovy konania. Vzhľadom k tomu, že F. F. svoju povinnosť uloženú mu uvedeným rozsudkom, ktorý sa stal vykonateľným dňa 06.02.2019 v stanovenej lehote dobrovoľne nespĺnil, žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie predmetnej pohľadávky s tým, že upovedomením o začatí exekúcie pod sp. zn. 368EX 84/19 zo dňa 20.03.2019 (č. I. 29 spisu), bolo F. F. zakázané nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii bez predchádzajúceho písomného súhlasu exekútora. Aj napriek uvedenému zákazu, F. F. dňa 26.03.2019 uzavrel so žalovaným darovaciu zmluvu zo dňa 26.03.2019 v znení dodatku zo dňa 01.04.2019, a na žalovaného previedol vyššie špecifikované nehnuteľnosti. Vzhľadom k uvedenému žalobca argumentoval, že došlo k ukráteniu jeho pohľadávky a preto si uplatňuje právo odporovať týmto právnym úkonom s poukazom na ust. § 42a ods. 2 a 3 OZ, v zmysle ktorého sa v danom prípade úmysel ručiteľa ukrátiť žalobcu prezumuje a netreba ho preukazovať, pretože k predmetným darovacím zmluvám došlo medzi blízkymi osobami. Okresný súd Nové Zámky na základe zisteného skutkového stavu veci rozhodol dňa 10. apríla 2025 napadnutým rozhodnutím.

9. Zmyslom žaloby podľa ust. § 42a a nasl. OZ (tzv. odporovacej žaloby) je z pohľadu žalujúceho veriteľa dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že je voči nemu neúčinný dlžníkom urobený právny úkon, ktorým ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. Rozhodnutie súdu, ktorým

bolo odporovacej žalobe vyhovené predstavuje podklad na to, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi domáhať exekúcie postihnutím toho, čo odporovaným (právne neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený. Odporovacia žaloba je teda právnym prostriedkom slúžiacim k uspokojeniu vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní a to postihnutím vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovaným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku. Ak má byť odporovacia žaloba úspešná, žalujúci veriteľ (žalobca) je povinný tvrdiť, ale aj preukázať, že dlžník odporovaný právnym úkonom ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky a súčasne, že žalovanému účastníkovi, ako druhej strane odporovaného právneho úkonu, musel byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy, teda, že žalovaný o tomto úmysle dlžníka pri právnom úkone vedel alebo musel vedieť. Ak však ide o právny úkon medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou - ako je to aj v posudzovanej veci - alebo o úkon urobený dlžníkom v prospech osoby jemu blízkej, v konaní nemusí žalujúci veriteľ tvrdiť ani preukazovať, že žalovanému musel byť úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa odporovaným právnym úkonom známy. Zákon teda v takomto prípade priamo predpokladá, že žalovaným, ktorý je blízkou osobou o úmysle dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa vedel. Ak však žalovaný preukáže, že v dobe právneho úkonu dlžník úmysel ukrátiť veriteľa i pri náležitej starostlivosti nemohol poznať, ubráni sa odporovacej žalobe. Úspešná obrana žalovanej strany spočíva však nielen v jej tvrdení, že o úmysle dlžníka nemohla vedieť, ale v preukázaní toho, že o takomto úmysle nevedela a ani nemohla vedieť a to napriek tomu, že vyvinula náležitú starostlivosť k poznaniu tohto úmyslu dlžníka. Podľa ustálenej súdnej praxe „vynaloženie náležitej starostlivosti“ predpokladá, že osoba dlžníkovi blízka, vykonala s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na obsah právneho úkonu dlžníka takú činnosť (aktivitu), aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý tu v dobe odporovaného právneho úkonu objektívne vzaté musel byť, z ich výsledkov poznala. Zákon teda od takejto dlžníkovi blízkej osoby požaduje, aby sa pri právnych úkonoch s dlžníkom vykonaných v jej prospech takýmto spôsobom, t. j. vynaložením potrebnej starostlivosti presvedčila, že právny úkon neukracuje veriteľa dlžníka. V prípade, že sa tak nezachová, musí byť blízka osoba dlžníka uzročená s tým, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z takého majetku, ktorý právnym úkonom od dlžníka nadobudla. Inými slovami, zákon, pokiaľ ide o osobu blízku dlžníkovi, vyžaduje, aby vynaložila náležitú starostlivosť a týmto spôsobom sa presvedčila, že zmluva neukracuje veriteľa dlžníka. Zo stabilizovanej judikatúry tiež vyplýva, že ak sa má osoba dlžníkovi blízka ubrániť odporovacej žalobe, musí preukázať, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla pri náležitej starostlivosti poznať tiež v takom prípade, že dlžník uzavretím odporovanej zmluvy plní voči druhej strane svoju „morálnu“ alebo aj právnu povinnosť, napr. zo zákona, zo zmluvy, alebo z iného právneho dôvodu.

10. V prejednávanvej veci je žalovaný synom dlžníka žalobcu, teda pre účely predmetnej odporovacej žaloby blízkou osobou. Preto v konaní práve na žalovanom spočívalo tzv. dôkazné bremeno o tom, že v čase vykonania právneho úkonu, t. j. uzavretia darovacej zmluvy nemohol ani po náležitej starostlivosti poznať úmysel darcu (dlžníka Pavla Palacku) ukrátiť žalobcu ako jeho veriteľa. Odvolací súd v predmetnej veci zastal rovnaký právny názor, ako súd prvej inštancie a to, že uvedené dôkazné bremeno žalovaný neunesol, keďže žiadnymi dôkaznými prostriedkami v konaní nepreukázal, že by o insolventnosti svojho otca, ktorý je zároveň v postavení dlžníka vo vzťahu k žalobcovi nevedel. Žalovaný síce v podanom odvolaní namietal, že jeho otec navonok pôsobil ako podnikateľ bez známk exekúcie a prevodom predmetných nehnuteľností mu mal pomôcť prekonať krízu, nakoľko sa stal obeťou podvodu (strata 6 410 eur za kúpu auta), avšak uvedená námietka je bezpredmetná, nakoľko ani vzájomná pomoc blízkych osôb a prípadný dobrý úmysel darcu (otca žalovaného) nezbavuje žalovaného povinnosťou, s náležitou starostlivosťou pristupovať a vykonať relevantnú aktivitu k tomu, aby rozpoznal ukracujúci úmysel darcu (dlžníka). Uvedený právny záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.03.2017 pod sp. zn. 5Obdo/4/2016, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R67/2017, v ktorom je uvedené, že blízka osoba dlžníka sa môže žalobe podľa § 42a OZ účinne ubrániť ak hodnoverným spôsobom preukáže, že v súvislosti s odporovaným právnym úkonom postupovala s takou náležitou starostlivosťou, aby ukracujúci úmysel rozpoznala, alebo sa o ňom aspoň mohla dozvedieť. Z hľadiska posúdenia požiadavky vynaloženia náležitej starostlivosti zo strany blízkej osoby dlžníka, nemôže odkaz na vzájomnú dôveru medzi blízkymi osobami nahrádzať dôkaznú povinnosť žalovanej strany preukázať vynaloženie určitých konkrétnych úkonov náležitej starostlivosti tak, ako to predpokladá ust. § 42a OZ. Žalovaný na pojednávaní dňa 07.11.2019 (č. l. 109 spisu) uviedol, že nevedel o otcovom dlhu, ktorý má voči žalobcovi a sám žalovaný požiadaval otca o prevedenie nejakého majetku. Taktiež uviedol, že otec nemal nikdy žiadne dlžby ani exekúcie. Na základe uvedeného možno prijať záver, že žalovaný v predmetnej veci nekonal s náležitou

starostlivosťou, a relevantnými aktivitami sa neoboznámil s finančnou situáciou svojho otca, pretože žalovaný sa vôbec nedopytoval na prípadné dlhy svojho otca. V danom prípade je pritom nesporné, že otec žalovaného vykonával podnikateľskú činnosť, teda aj z tejto aktivity mohli vzniknúť nesplatené záväzky. Skutočnosť, že otec žalovaného v minulosti nevykazoval insolventnosť a mal úmysel pomôcť synovi v osobnej tiesni nestačí na to, aby žalovaný vyvrátil domnienku vyplývajúcu z ust. § 42a ods. 2 OZ. Tým, že žalovaný žiadnym spôsobom nezisťoval finančnú situáciu svojho otca a práve touto činnosťou mal rozpoznať ukracujúci úmysel darcu, možno prijať záver podložený zisteným skutkovým stavom, že obrana žalovaného je nedostatočná a nepostačuje k ubráneniu sa odporovacej žalobe.

11. Súd prvej inštancie v kontexte vyššie uvedeného správne aplikoval a interpretoval § 42a ods. 2 OZ a správne vyhodnotil časovú chronológiu jednotlivých právnych úkonov z ktorých vyplýva, že darovacia zmluva medzi darcom F. F. a obdarovaným E. F. bola uzatvorená dňa 26.03.2019, teda potom, ako bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie, vedenej pod sp. zn. 368EX 84/19 zo dňa 20.03.2019, ktorej podklad tvoril exekučný titul, a to rozsudok pre zmeškanie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.01.2019, sp. zn. 14C/62/2016 (vykonateľný dňa 06.02.2019), a ktorým bol dlžník F. F. zaviazaný uhradiť žalobcovi pohľadávku vo výške 37 934,34 eura. Súd prvej inštancie zároveň správne a v súlade so zákonnými ustanoveniami týkajúcimi sa voľného hodnotenia dôkazov posúdil predložené listinné dôkazy, ktoré určovali výšku majetku vo vlastníctve darcu F. F.. Zohľadnil odborné vyjadrenia realitnej kancelárie Aston Real (č. I. 432 spisu) a rovnako i obsah inzerátov predložených žalovaným (č. I. 451 – 461 spisu), z ktorých správne vyvodil záver, že hodnota majetku, ktorú v čase podania žaloby vlastnil dlžník žalobcu (cca 23 000 eur) by nepostačovala na uspokojenie celej pohľadávky, ktorú F. F. mal voči žalobcovi uhradiť. Z uvedeného možno prijať záver, že konaním dlžníka žalobcu, ktorý na žalovaného previedol časť svojho majetku, znížil hodnotu svojich aktív, ktoré by boli v budúcnosti možné postihnúť exekúciou v prípade, že by dlžník F. F. svoj záväzok voči žalobcovi neplnil riadne a včas, a tým ukrátil pohľadávku svojho veriteľa – žalobcu.

12. Záverom odvolací súd uvádza, že neprihliadol ani na námietku žalovaného týkajúcu sa nevykonania výsluchu navrhnutého svedka – darcu F. F., nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 11.02.2025 navrhol výsluch svedkov O. F., P. F. a F. F.. Z obsahu zápisnice z pojednávania konaného dňa 25.03.2025 tiež vyplýva, že navrhovaní svedkovia F. F. a P. F. sa nedostavili na pojednávanie, pričom žalovaný uviedol, že na ich výsluchu netrvá a preto súd od výsluchu týchto svedkov upustil. V zmysle uvedeného považoval odvolací súd predmetnú námietku za irelevantnú.

13. Na základe vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a to s poukazom na ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP ako vecne správny. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

14. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).